

זכרון עלי חיבת ציון וציננות ובית רוזין

א.

"ישראל" בעיר העתיקה בירושלים על שם ר' ישראל מרוזין זצ"ל, הוא עשה עליינו, הילדיים, רושם כביר בהדורות פניו וממלבשו ובחרתו שהיתה נעימה גם לילדיהם, ולילותם כימים היה יווש בחברות אבי זצ"ל. רצה אז אבי זצ"ל לאorgan התישבות גדולה של חסידים בארץ ישראל, ונעשה בכיתו בעזורה מר בק, שהיה איש משכילים, עסוק חרוץ, ונלהב לרעיון היישוב, תכניות ליסד בנק לשם המשיבות גדולות, וזה היה עיר לפני הופעת הד"ר הרצל בעולם היהודי. אבי זצ"ל נסע לכל האדמו"רים בשיטות מגוון ויו"ן ולקח מהם מכתבים בחתימותם וזרירה נמרצת לעושי רצונות החסידים האמידים שישתתפו בהונם ובהשפעתם על המוני העם החרדים ולהחיש עלייה רחבה על אדמת הקודש. ואמנם עלה בזיה מר בק ליסד הבנק שאח"כ התמוג בתוך הקולוניאלי-בנק, לחכלה זו נסע אבי זצ"ל גם לדוסטיא, לאוקראינה ولברסלביה, מקומות שבהם ישבו רוב החסידים לבית משפטת רוזין, וגם הצ'lich בנסעתו. אולם בפרוחובישט (מקום מגורי ר' של הרב ר' שלום יוסף זצ"ל, אביו של הרוזינאי זצ"ל) נודעה סיבת בואה ע"י מל-שיגות להמשלה הארץית, ובשבתו בחדרו בחברת חסידים הסבו שוטרים על הבית, ולעצת ידיו עלה את כל המכתבים החשובים באותו עלה על המוקד בתנור המוסך באותו הזמן בחורף. וכך נשמרו תעוזות יקרות עד כלה שאישרו רצונות של כל הרבנים ממש' רוזין זצ"ל, שהיתה נוטה מזו לרעיון התישבות היהודים על אדמת ארץ ישראל.

*

ב.

בשנת תרנ"ח הייתה התעוררות ציונית רבה בגאליציה לרגל הופעת הצעץ והקונגרס סימן וקנית אדמת "מחניכים" וכו'. באותו הזמן הגיעו שמועה לאוני אבי זצ"ל (כמדומני ע"י מכתב שקיבל מאת ידיו הנאמן ר' אהרן מרכוס זצ"ל מקרואקי), כי אדמו"ר אחד-דים בפולין ובראשם האדמו"ר מ... מתכוון נים לבקר את האדמו"ר הוזקן ר' מ' זצ"ל מטרופטקוב, לקבל את הסכמתו להחומרת הציניות והציננות ע"י החדרים. אז נסע אבי זצ"ל לטטרופטקוב להקדים בפני הסכנה בליקחת דברים עם דודו הרה"ק הוזקן זצ"ל ולהבהיר

אבא זצ"ל, האדמו"ר מדרוהוביץ, היה מס' פר, כי המודע שהלתייב את רוחו עוד בשחרות ימו לרעיון "ישוב ארץ ישראל", היה הביקור של לורד אליפאנט בחצרו של סבו הצדיק רבי אברהם יעקב מסזיגורה זצ"ל, הלורד הוזי מדורם עליידי שליח, כי ברצונו לברך את הצדיק מסזיגורה ולשוחח איתו על דברים הנוגעים לטובות כלל ישראל; ביקשו את החצר והעמידו שער-כבוד, כיאות לקבלת פני איש רמי-המעלה מכמהו, וגם הוא מינו את הרב הראשי של טשרנוביץ, הרה"ג ר' ב. א. והוא ידע את השפה האנגלית. ואנו חיצ' הילרד אליפאנט להרב, שישפיע על קהל כספי-דיו וועשי-רצונו הרבים, שיתאפשר בכל עיר ועיר ברחבי רוסיה ויפגנו בדרכם לאומת-^{ארפנון אנטו} העולם, כי ישיבו לעם ישראל את הארץ, כי כבר נמאסה עליהם ישיבתם בגולה... והם משתוקקים לשוב למולדתם. והימים האלה היו אחרי מלחמת פולונה, ויזכרו אז בין המשולות על חלוקת תורכיה, והלורד הבטיח להאדמו"ר, כי הוא מצדו יעשה כל מה שייהיה לצורך זה. אך בתנאי שהיהודים יזרשו את דרי-תוו זו. וכך בתקופה של אנטיליא שתכסים להצעה- לאן ידו להשפיע על אנגליה שתכסים להצעה | שתחם בתוכה, ויתחלטו באמצעות לעלות ולהתיישב בארץ-ישראל.

הלווד עזב את בית הרב כי שזה ליוויתו על המרכבתה ואח"כ טרחו החסידים לשימוש את דעת הרב הנערץ על אורות הצעה זו המשונה לכוארה. אז אמר להם הרב בכבוד ראש: יהי רצון שתבוא כבר הגאולה גם בורך זו וב└בד שלא תתממה עזב, כי קשה כוח. הסבל זאן טוף וקץ לצורות ישראלי. הדברים האלה שנאמרו בהטעמה רביה פועל פועלה עזה מאוד על נשפו הצעריה והרכבת של אבא זצ"ל, והחוליט כבר אז להתמסר לרעיון הנשגב של ישוב ארץ ישראל, כי דברו שיצא מפי זקוני זצ"ל קדוש היה לבני משפטתו וכל הגוזחים אחרים.

ב.

כשהיהי ילד בן שבע התארח בביתנו ר' מאיר חיים באק, בנו של ר' נסים באק, שב-יוםתו נבנה בית-הכנסת המפואר. תפארת

חוא ויאמר: השיעית יעוזר מה? (כלומר: אם להתפלל לו) כדי כבר להחפטל ולקוטות על ביתן הגואל), ובתווך כדי דיברו אמר: בכל זאת אני אומר לך הלוואי והוא בדבריך ובלבך שכך יקיים הקץ לשפלות ישראל וצרכוינו. ואנו נחלח אביז'יל, ובהתהבותה, שעלה מרגע לרגע, התחיל בקול רם להרצות את טענותיו כסדרמות נטפו מעיניו. ויאמר: ומה יהיה בשעה להם לאותם העומדים רחוק מהיהדות הצרופה להתישב בארץ ישראל ולגואל את אדמתה בלי שום סعد וועז רה מקהל החסידים ויראי ה', האם לא יכאב אז הלב כי לאשמנתו יחולל כל הקודש לנו, רק מפני שאנחנו התרחקנו מהם ומרעינו הקירוש של ישוב ארץ ישראל ושיבת בנים לגבולם. האם לא מוטלת علينا חובה קדושה להשביע עליהם ולעוזר בכל מאמינו שהרי רעיון הנשגב הזה יתנהל על טהרתו הקודש כרצונו ואו בעזהשיות תוכתר שיאיפנתנו בהצלחה. אז קם הרה"ק מטשורטקוב ויאמר לאבי זיל בהדגשה: אני אומר לך שהצדקה אחרת, אולם מה עשה ואותם הטובבים אותנו אין מניינים לי לעשות כרצוני.

מובן מאליו, כי האדמו"ר הקודש מטשורטקוב לא רצה להשכים שיחירמו את הצינות והציונות. וכך נחתה הצעת ההחרה מה ולא יצאה לפועל. להיפך. כמו מן האדר' מוריים נתקרבו אח"כ לרעיון כשנודעה להם אח"כ דעתו החובית של האדמו"ר הקודש מטשורטקוב זיל.

וזה תמצית מעט - ממה שקבלתי מבאי זיל, ועל זה יש להוסיף בארכיות פרטימם, שהם חשובים ומשמעותיים, ועוד חווון למועד. לפיק שעה הנני מסתפק במעט זה מהחוכר פנאי ומקום.

אתה, ל"מכורה" — 23 חברים ואם אחת, למשאות יצחק — 8, גרעין טרנסילבניה — 30. עוד מספר קטן של חברים יצורפו. אחרי שלא יתבלו בעלית הנעור.

— באניה "אנדרי ליבון" שבאה ממรสל ובה 160 צולמים הגיעו הקבוצה הטוריפוליטנית בת 20 חבר, שווה חמושים שיצאה לדרכ. הוחלט להעבירם לשנתה הכשרה לקב' אמר' נים" ושרה אליהו. — שתי חברות מבה"ד בשודיה שהגיעו באניה "קירו סיטי", נשלו לבארות יצחק.

לפניו את גוזלה הרעיון הציוני ביחס לשבייל אהוב יישראאל אמיתי כמווהו, המכוב לסלבי. הם וזכרם של יישראאל ברוסיה וגליציה.وابי זיל היה בטוח בנצחונו. לפי שכבר הוכרתי כי קיבל פעמי מכתבי המלצה להתיישב בות ארץ-ישראל בסיטיו הראשוונה לאוותה המגמה. כשהבא אבי זיל לטשורטקוב מצא שם את הרב מ... שהיה ידוע למתנגד קיזוני המוסכם ביניהם ששניות, יציעו את טענו כי הם משל פניו האדמו"ר הוקן זיל, למען יראו למי משניות הוא גוטה בהשफתו ודעתו. וזה היה בלילה שבת אחרי הקידוש, שאז היו ונכנים האורחים החשובים לחדרו המיחוד של הרבי זיל.ABAONI אונזון אבון אוישע אותו הטשורטקובי זיל: והוא דיבר בגנותו הציוניים באוני הרב מטשורטקוב ובתווך דוגמא של ההפקרות במחנה הציונים סייפר שהם מוכרים אתrogate ארץ-ישראל ב ש ב.ת. או שישע אותו הטשורטקובי זיל: וכי יעלה על הדעת שיהודים יראי ד', הקונים אתrogate, יקנו חיללה אתrogate בשבת? ובכלל אמר לו: ככל לך מלשון הרע זו, כי אסור להחפש עבירות ולהוציא דבה אפילו על פחות מיש ראל למען שלא לעורר דינים על הכנסת ישראאל. ואז פנה הרב מטשורטקוב זיל אל אבי זיל בשאלת: אמרו נא לי מה רוזה הד"ר הרצל? ויען לו אבי זיל: הד"ר הרצל רוזה שהיהודים יקנו את אדמת ארץ-ישראל ויור שיבו עליה הולדים מכל קצוות הגל. אז שאל הרבי מטשורטקוב זיל: ומה יהיה אם ממש לתהgor לא תורשה למכוור אדמת ארץ-ישראל? זענה אבי זיל: השיעית ברוב רחמי ייעזר שתורגמה תרשה ותתרצה לעם ישראאל לפדות את איהם בכסף מלא. או שקו האדמו"ר מטשורטקוב בדומיה כשעה

ידיעות הקבוץ הדתי בעליה

— ב-14 לחודש מיי הגיעו האניה "מקס נורדיין" לחיפה ובها 1600ULER. קרוב ל-300-עלויים משתייכים לתוכה הפעיל המזרחי. למילה 90 חברים גרשמו לקבוץ הותמי, 40 חברים הצטרפו לגרעין מושבי, 75 נקלטו במסגרת עליית הנעור ויתרתם בחרו להסתדר במושבות ובירים השונות אצל קרוביהם. העולים שנדטרפו ל"קיבוץ הדתי" חולקו כדלהלן: לקבוצת "תהייה" — 29 חברים ואם